

Dijana Černiauskienė

BUVĘ MŪSŲ MOKYKLOS MOKINIAI

Kęstutis Martinėlis – vienas iš buvusių mokinių, kuris baigęs mūsų mokyklą, nepamiršta kelio į ją ir visada maloniai dalinasi prisiminimais apie mokyklinį gyvenimą, pasakoja, ką veikia dabar. Technikos priežiūros verslo darbuotojo specialybės mokymo programą Kęstutis baigė 2014 metais. Nuo to laiko gyvena ir dirba Vilniuje. Išbandė kelias specialybes. Dirbo šaltkalviu UAB „Vilniaus vandenys“, DPD kurjeriu, taksistu Vilniaus mieste.

Jau dvejus metus Kęstutis dirba logistikos įmonėje „ITELLA“ kurjeriu. Jis pasakoja: „Vairuotojo pažymėjimą įgijau prieš penkerius metus. Patinka vairuoti. Vairavimo įgūdžius išstbulinau dirbdamas taksistu. Vairavimas mano gyvenime-nenutrūkstantis procesas, nes važiuoti reikia labai daug. Puikiai žinau, ką reiškai stovėti spūstyje ir vairuoti bet koku oru. Dirbti „Itelloje“ patinka, nes geri vadovai ir puikus kolektyvas. Tai labai svarbūs dalykai dirbant ir bendraujant su kolegomis. Džiaugiuosi, kad manimi pasitiki įmonės vadovai. Man dažnai tenka apmokyti naujokus, supažindinti juos su darbu. Tai didelė atsakomybė, nes pasitaiko žmonių, kurie nelabai tinkami kurjerio darbui. Reikia atkreipti dėmesį į įvairius niuansus: kai kurie žmonės yra per daug nervingi, o šiame darbe reikia išlaikyti ramybę, šaltą protą, turėti daug kantrybės. Kai kurie tiesiog nenori dirbti, nesigilina į darbo subtilybes, nesiekia mokytis. Kai kuriems trūksta suvokimo. Kurjerio darbas - ne vien siuntų gabenimas ir pristatymas iš taško A į tašką B. Reikia mokėti dirbti su skeneriu ir viską padaryti teisingai, bendrauti su užsakovais. Svarbiausias dalykas kurjerio darbe, kad klientas liktų patenkintas suteikta paslauga. Šiuo metu didėja privatiems gavėjams pristatomų siuntų srautas, todėl kurjeriams tenka spręsti daugiau problemų. Pavyzdžiui, rasti tikslų gavėjo adresą besiplečiančiuose privačių namų rajonuose. Ten pasitaiko gatvių be pavadinimų, o namų be juos žyminčių numerių. Kurjeris taip pat tampa atsakingas už patikimą siuntos gavėjo identifikavimą. Net viena ne laiku paimta ir pristatyta siunta turi įtakos visos sistemos veiklai, todėl dirbti reikia su didele atsakomybe”.

Save mokykloje Kęstutis prisimena kaip mažai bendraujančią ir mažakalbį. „Bet dabar,-vaikinas juokiasi,-viskas pasikeitė. Bendravimas – tai dalykas, kurį sunkiai teko per save „pramušti“. Darbo specifiška ir aplinkybės daug ką pakeitė. Komunikacinių įgūdžių įgijau dirbdamas taksistu, kurjerio darbe jie man labai praverčia. Bendravimas su klientais nekelia jokių problemų. O klientų būna visokių. Maloniausi – nuolatiniai klientai. Tokių yra, ir nemažai. Gaunu dovanų, pakviečia kavos. Na, ir žinoma, arbatpinigiai, kartais ir labai geri. Visi nori pozityvių klientų, bet, deja, ne visada taip būna. Yra pasitaikę labai nervingų ir net agresyvių. Kol kas susitvarkau su viskuo.

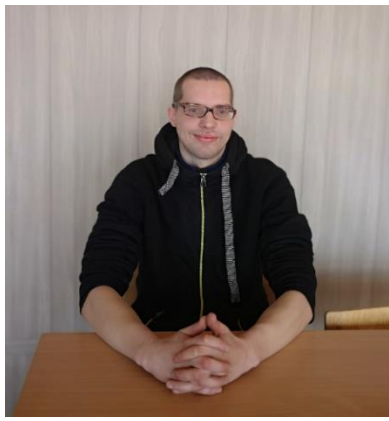
Mantas, Gediminas, Kęstutis, Robertas, Arlandas, Gediminas, Ignas, 2014 m.

Aišku, reikia kalbėtis, aiškintis, išlikti ramiam, lanksčiam, mandagiam, kantriam ir paslaugiam.”

Šio interviu metu Kęstučiui skambino jo kolegos ir klausė patarimų. Vaikinas kalbėjo ne tik lietuviškai, bet ir rusiškai. Jis džiaugiasi, kad užsienio kalbų mokėjimas labai praverčia ir darbe, ir asmeniniame gyvenime.

Buvo įdomu sužinoti, ką Kęstutis labiausiai prisimena iš mokyklinių laikų. Jis nesusimąstydamas nei sekundei atsakė: „Gerus mokytojus ir jų pastangas išmokyti bei draugišką bendravimą. Nuostabi ir „faina“ auklėtoja Zita Arlauskienė, kuri mumis labai rūpinosi. Visą mokymosi laiką jaučiau jos palaikymą ir paramą. Atsimenu, kad labai buvo sunku mokytis matematikos, bet visada padėdavo mokytoja Regina Slapšinskienė. Lietuvių kalbos mokytoja Romualda Maslinskienė labai daug pastangų įdėjo mokant gimtosios kalbos subtilybių ir ruošiantis brandos egzaminui. Patiko mokytojos Dijanos Černiauskienės rusų kalbos pamokos. Su džiaugsmu eidavau į „šposininko“ mokytojo Virginijaus Matelio pamokas. Iš anksto buvo aišku, kad pas jį mokytis bus linksma. Geri prisiminimai iš profesijos mokytojo Zenono Grincevičiaus pamokų. Galiu vardinti dar daug. Mokytis patiko. Gera atmosfera. Labai draugiška buvo mūsų jungtinė technikos priežiūros verslo darbuotojų ir vairuotojų ekspeditorių grupė. Ypač paskutiniaisiais mokymosi metais, trečiame kurse buvome tikras monolitas. Bendraujame, palaikome ryšius ir dabar. Susibėgame. Susirašome. Gediminas Čypas dirba kelininku Vilniuje. Robertas Butkus – medžio apdirbimo įmonėje. Martynas Pavilonis – vairuotojas ekspeditorius - gabena krovinius Europos keliais. Arūnas Dainis dirba taksistu Panevėžyje. Arlandas Balkauskas, kaip daugelis mūsų tautiečių, dirba užsienyje. Visų keliai skirtingi, bet kartais trumpam susibėga. Visada prisimename mokyklą”.

Laisvalaikį Kęstutis mėgsta praleisti gamtoje. Po triukšmingo miesto ten pailsi, atgauna jėgas ir vidinę harmoniją. Mėgsta keliauti po Lietuvą ir sako, kad mūsų šalis labai graži. Be galo patinka Anykščiai. Čia atvažiuoja aplankyti senelių ir susitikti su draugais.

Kęstutis Martinėlis, 2019 m.

Besimokantiems mūsų mokykloje Kęstutis linki mokytis, mokytis tikrąja to žodžio prasme. Domėtis dalykais. Neleisti laiko veltui. Klausiti, jeigu kas neaišku, nebijoti ieškoti atsakymų. Būti drąsiems. Svajoti ir turėti tikslų. Bendrauti, megzti ryšius, vertinti ir išsaugoti draugystę. Mokytis užsienio kalbų. O mokytojams labiausiai linki KANTRYBĖS!